

РЕШЕНИЕ

№ 4600

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **535** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по кнахд № 535/2013г. на АС-София-град, III КС, 4 страница

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез изпълнителния директор В. П., срещу РЕШЕНИЕ от 29.11.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 8-ми състав по НАХД № 14455/2012 г.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на съдебното решение. Касаторът счита, че действителната фактическата обстановка е недоказана и неизяснена в производството пред първоинстанционния съд, както и че наказващият орган не е установил по безспорен начин самоличността на нарушителя. Твърди се също така, че както актът за установяване на административно нарушение /АУАН/, така и наказателното постановление не съдържат част от изискуемите реквизите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като и в двата акта не е посочено мястото на извършване на нарушението. Възражава се още, че СРС не е обсъдил направените в жалбата твърдения за маловажност на нарушението. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда”- С. /Д”ИТ”/, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 29.11.2012 г. по НАХД № 14455/2012 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 22-2204331/27.04.2012 г., издадено от директора на Д „ИТ”, с което на [фирма] за нарушение на чл. 53, ал. 2, т. 1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места /Наредбата/, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ, е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля К. Я., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 53, ал. 2, т. 1 от Наредбата, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 22.03.2012 г., 26.03.2012 г., 27.03.2012 г. и 11.04.2012 г. на [фирма] е извършена проверка за спазване на трудовото законодателство. На 22.03.2012 г., при извършена проверка на място в отдел „К. и спедиторска дейност”, е констатирано нарушение, изразяващо се в експлоатиране на мотокар № 305 на Терминал 2, обект КПП 7, без изправна звукова сигнализация. Свидетелят К. Я. непосредствено възприела движението на мотокара и лицето, управляващо същото - В. В.. От приложената справка за подадени уведомления по реда на чл. 62, ал. 4 от КТ за В. В. се установява, че последният е служител на [фирма]. За констатираното експлоатиране е съставен акт за спиране на мотокар № 305, който не е обжалван от дружеството. След приключване на проверката на 11.04.2012 г. е съставен АУАН № 22-2204331/11.04.2012 г., а въз основа на него е издадено и процесното НП.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му, както и че същото е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и при правилно приложение на материалния закон.

Настоящият съдебен състав не споделя твърденията в касационната жалба, че не са изяснени обстоятелствата при установяване на нарушението. Решението на районния съд е постановено в съответствие с доказателствата и при правилно прилагане на материалния закон. Съдът възприема изцяло мотивите на първоинстанционния съд, като намира, че обстоятелствата, свързани с извършеното административно нарушение са били изяснени обективно, всестранно и пълно.

И АУАН и НП съдържат по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълнота, което включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, като и в двата акта е посочено мястото на извършване на нарушението – отдел „К. и спедиторска дейност”, Летище С..

По съществото на спора СРС, НО, 8-ми състав правилно е установил обстоятелството, че [фирма] е осъществило състава на нарушението по чл. 53, ал. 2, т. 1 от Наредбата, съгласно, който експлоатацията на транспортни средства в предприятия е забранена при неизправни сигнални /светлинни и звукови/, кормилни, спирачни и осветителни системи. Доказателствата обосновават по безспорен начин, че дружеството - касатор, като работодател не е изпълнило задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. При наличието на правилно установени факти отговорността му е ангажирана в съответствие с материалния закон.

Настоящата съдебна инстанция счита за неоснователни и наведените от касатора доводи за маловажност на нарушението, като по отношение на преценката за наличието на „маловажност” в процесния случай изцяло споделя доводите на първоинстанционния съд.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 29.11.2012 г. на СРС, НО, 8-ми състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 29.11.2012 г. по НАХД № 14455/2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 8-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

